

Діло

Виходить що-дня рано крім понеділків.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:

Львів, Ринок 10., II. пов.

Конто почт. шлади 26.726.

Адреса телеграфу: Шло—Львів*.

Число телефону 565.

Рукописи редакція не зберігає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:	
місячно	3.60 К.
чвертьрічно	10 —
піврічно	20 —
щорічно	40 —
у Львові (без доставки):	
місячно	3 — К.
чвертьрічно	9 —
піврічно	18 —
щорічно	36 —
в Німеччині:	
піврічно	20 — М.
щорічно	40 —
За зміну адреси платять ся 50 с.	

Ціна оголошень:

Строчка постійно, довжиною або й менше 60 с. в видкопані 1 К., в оповістках 1'20, в рекламній частині через два по кожному раз 2 К., накартках 2 К., Союз товариств дружна подібно. Оголошення на суботу і неділю подорожно. Постійні оголошення на особливих умовах.

Один привіртник коншту у Львові 12 с. на провінції 14 с.

Видас: Видавничий Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Львів, 6. грудня 1917.

На цілу австрійську делегацію, яка числить 60 членів, має наш наріз, четвертий з черги по своїй чисельності та й певне не послідний щодо свого політичного значіння на європейським сході, всього на все двох членів. І то один з них, галицький, сидить там зі свого рода „доброї волі“ польської більшости галицьких послів, а другий, буковинський, попадає туди тільки на кождо другу чи третю сесію — відповідно до умови про чергованє, авключеної між буковинськими Українцями, Румунами й Німцями. Такий чином конституція сей монархії спахає українську національність Галичини й Буковини до міри впливу на спілку і заграничну політику монархії рівну в ліпшій разі 1/11 її, в гіршій 1/4 її часті впливу, який прислугує в сих областях австрійському політичному загалови.

Якби замало ще було інших певнак

то доволі було б певнати числа, які рішають про віру українського значіння на делегаційній області, щоб у кождого стороннього розвіяти останню кривітву сумніву щодо тої політичної щедри.

В теперішній делегаційній сесії стоїть українське представництво на точні найбільш свої величини: має аж двох членів, двоє на шістьдесять. А безпримрна своєю вагою і вагою, раз на довгі століття історії Європи повертаюча хвиля, хвиля радикальної перебудови національно державного обличчя бодай половиною Європи, вложила на плечі нашого заступництва в сій делегації небувало важну, поважну, хотілось би сказати: торжественну задачу — перед очима міжнародного світа вивести повстаючу наче фенікс з попелу півтисячлітнього державного небути і забути велико-українську політичну рашю, запревентувати відроджену українську державну думку Європі цілій, а Габсбурській монархії зокрема, поставити іменем свого великого народу домігання до міждержавної і внутрішньої політики сей монархії ропішого та й потягнути її керівничів до відповідальности за трактованє свого народу протягом незатертого ще вчора і живим облем проймаючого нині нашого існування в сій державі. Задача, на яку дорежне ждали цілі покоління найліпших синів нашого взроду, задача, якої певне в відповідне виконанє обіляло би особи наших заступників почуванєм признання і вдяности мізаїоналі. Задача важка і відповідальна, та рівночасно й наче вимріяна для політика з горячою душею, звичним розумом, глибоким знанєм і великим жестом політичним.

Задачі сей планіяні ся послі д-р Петрушевич і Василько. На сих двох українських політиків звернені нині очі наші — і нетільки наші. Як вивазують ся із сей місці українські вступники в сій делегаційній сесії?

На оковечний, основний суд про діяльність наших делегатів нині ще не пора. Нині є поки що тільки можливість глянути на їх перші кроки і що до сих висказати свої сумніви й застереження. Говоримо виривно тільки про сумніви і застереження, які можуть бути скореговані дальшим розвитком подій; бо про категоричні признання або осуди не може бути мови при нинішнім стані дуже складних відносин і подій і при нинішнім нашим дуже несовним, суперечним самим у собі щодо сушних питань — знаню сил відносин і процесів, укртих у мряці дипломатичної таємничости.

Українські члени делегації не те, що не помагють собі взаїмно, не виступають одностайно і не доповнюють себе, а навпаки — вони се бо можливо як найзавзятіше, не жахаючись навіть перед прилюдним скандалом, поборують. З одної сторони стоїть п. Петрушевич — з погляду тактичного в тісній кооперації з т. зв. славянськими партіями, себго з Чехами і Півд. Славянами; з принципового погляду він веде

дуже остру опозицію проти проводу заграничної політики монархії. З другої сторони стоїть п. Василько. Він тактично йде з Німцями, а принципово висловлює повне признанє проводу ц. і к. заграничної політики.

Більших противств в опінованю і трактованю тих самих питань не може собі уявити. Повну слушність може мати тільки одна сторона і її дія, повний осуд мусить власти на сторону другу. На котру? — з чистою совістю нині цього сказати не можна. Хибує нам до цього відомостий, які доси жахають ся світла дня.

На всякий спосіб се треба тут голосно заявити, що настроєви, який нині планує в цілім українським громадянстві Галичини, відповідає становище, яке в принципі заняв п. Петрушевич. Із „славянською“ тактикою п. Петрушевича громадянство, річ певна, погодити ся не може, і воно волило би бачити п. Петрушевича ізольованого, коли не можна знайти йому иншого політичного судіства. Але своїм рішучим противенством до політики гр. Черніна п. Петрушевич безперечно висловлює почування і думки, які нині є загальною власністю цілого українського громадянства в Галичині. Все, що дійшло до нашого відома про політичні замисли гр. Черніна, з'осібна про його становище до польського, галицького й українського питаня, стрічаєть ся в можливому найострілішим осудом кождого українського громадянина. Кождий акт українського делегата, який ставить на прилюдне позорище польську і східно галицьку політику гр. Черніна, мусить нині стрітнутись з повним признанєм всіх Українців.

Як супроти цього виглядає заява довіри і повного признання, висловлена гр. Черніновим п. Васильком?

Висше застерегли ся ми перед передчасним осудами і подали причини наших застережень. Здержуємо ся й в висказанєм погляду на політику п. Василька в сій сесії делегації, бо мусимо собі признати, що певної правди про Черніна і його дипломатичні замисли ще не маємо. П. Василько, кажуть, має вгляд у ті тайни. При тім навіть вороги не можуть відмовити п. Василькови політичного розуму і політичної амбіції. П. Василько знає що робить. Він безперечно має повну свідомість свого, як глядять на гр. Черніна український загал нині, на підставі нині доступних загалом відомостий — чи певнак. Він знає також, що на вазі покладена нині його добра слава як мужа чести і українського патріота...

Коли отже при таким стані справи п. Василько цині голосно заявляєть ся за гр. Черніна, то иншого поясненя цього явища не можемо знайти, як тільки: що п. Василькови відомі є инакші факти про політику гр. Черніна в діюючих для нас питаннях, ніж те, що знаємо ми в ревіляції про берлінські переговори чи договори.

Питанє нині так стоїть: Чи видав гр. Чернін українській землі Полякам, чи не видав? Чи виведеними в поле є ми, чи Поляки? Від відповіді на се питанє, і тільки від неї, залежить будучий справедливи суд про виступи наших делегатів у сій сесії, а з'осібна про виступи п. Василька.

День 8. XII. -- день „Просвіти“

Дня 8. грудня с. р. минає 49 літ від основаня Товариства „Просвіта“. За весь той час „Просвіта“ совісно сповняла свій обовязок і можна сміло сказати, що всі наші народні інституції вирости на ній взорній її праці.

Заповідали ся богаті живи і українське населенє Галичини починало вже збирати оочі своїй праці. Та прийшла війна. Сотки читальняних домів, тисячі бібліотек та уряджень, сотки крамниць, кас та шкільнів — більша ча-

стина кривавого, сорокдвятилітнього дорбкучи впала жертвою лихолітя війни. Московська повільно затопила огнища української просвіти в Галичині.

Та вони не сміють погаснути. Найвисший час розвалити їх на ново, бо студінь тисне з усіх боків, а тих, що потребуєть світла і тепла непроглядні лани.

І час важкий, рішаючий долю народу може і на довгі сотки літ!

Та на відбудову просвітних організацій попри праці треба гроша.

Нехай в день 8. грудня, в роковини уродин Товариства „Просвіта“ вгадає про неї кождий Українець, де небудь кинула би його судьба. Нехай вгадає не лише словом, але і жертвою, яка дала би їй спромугу розвинути як найуспішнійшу роботу.

День 8. грудня, се день „Просвіти“. Жертвуймо на почесний дар для Неї в роковини її уродин. Нині гріш дешевий, а для Товариства він дуже, дуже дорогий!

Жертвуймо самі на почесний дар „Просвіти“, заохочуймо других, збираймо жертви від них та пере-идаймо „Просвіти“.

Нехай сегорічний почесний дар 8. грудня буде наглядним доказом нашої пошани для нееньки „Просвіти“, най засвідчить перед цілим світом, що в хвилі, коли воскресла закордонна Україна, галицьке українське населенє готове жертвувати послідне на здійсненє цілий „Просвіти“, на здійсненє ідеалів українського народу...

Пам'ятаймо, що на нас дивить ся ціла Україна, яка зродить тяжку, побідоносну боротьбу о свої історичні права, що на нас дивить ся цілий світ, який при заторчуваню нам итлежних прав, судити-ме нас по наших ділам.

Гроші просимо прислати до Голозного Виділу у Львові, Ринок ч. 10.

За Головний Виділ Товариства „Просвіта“: Іван Кизелиук, голова; Антін Галяк, секретар. За просвітно-організаційну Комісію Тов. „Просвіта“: о. Теодозій Лежогубський, провідник; д-р В. Ривюк, секретар.

Справа мира і самоовзначенє народів Австро-Угорщини.

Львів 6. грудня 1917.

На засіданю палати послів 3. с. м. послі Станек, Корощєд і Петрушевич внесли іменем своїх клубів до президента міністрія запит в справі обезображеня російської окружної ноти в 28 падолиста 1917. Сей сам запит повторили вони того самого дня на першій засіданю австрійської делегації. Він звучить:

1. Як може правительство оправдати, що документи світово історичного значіння, як є російська окружна нота в 28. падолиста 1917, нарочно оголошують ся в обезображеній формі? Чому пропущено власне устуд, да говорити ся про російську умову мира, яка звучить, що мусять бути дані гарантії для самоовзначеня народів?

2. Чи оголошена 29. падолиста 1917 відповідь монархії до Росії дійсно наступила в тій формі? Во як могла би російська і ада народних комісарів повідомити цілий світ, що Австро-Угорщина приняла за основу переговорів цілу мирову програму революцій, себто також домаганє гарантії для самоовзначеня народів? Чи заяву австрійського президента міністрія передано в повній змісті до Пуарограду?

Національний інтерес

- вимагає, обезпечити ся на житв в споуді -
в VII воєнною позичкою
тільки в

Карпаті

462 Б 10-2 Львів, Руська 18. I. пов.

3. Як може правительство твердити, що в заяві президента міністрів признано право само означення нації Австро Угорщини? Не входячи в те, чи в Австрії дійсно є демократичне виборче право, де сильна славянська більшість є в палаті посла тільки меншістю, а славянське заступництво в палаті нація є дуже мале; не входячи в угорські відносини, де 60% не Мадярів мають тільки 7% посольських мандатів, — в погляді, що аждена в богатох націй Державна Рада має рішати про долю окремих націй, бачимо ми заперечуюче природну логіку противенство до ясної програми самоозначеня народів. Коли гр. Гертінг 29. листопада 1917 в німецькім парламенті так означує права самоозначеня Польщі, Литви і Курляндії, що ті народи самі наладуть собі таку державну формуцію, яка відповдає їх відносинам і напрямови їх культури, коли навіть в заяві Забрядера при знаєть ся народам по тім боці російської границі повну свободу рішеня своєї державної будучности, то сим осередні держави устанавлюють понятя права самоозначеня, діаметрально противні тим, які мають бути применені до націй Австро-Угорщини.

Про долю нації, про її державну формацію може по принципу права самоозначеня на родів рішати тільки представництво нації. Наші бажаня в сій справі вложили покликаний чинники в заявах в 30. мая 1917 і описля і тим означено нашу програму самоозначеня. Чи правительство не думає, що наведеними обезображеннями як також противними властивому розуміню перекрученнями понятя самоозначеня шкодить гідности держави?

4. Ми бажаємо мира, бажаємо усуненя всяких перешкод для його як найшвидшого заключеня, однак думамо, що нарочитими нечесностями, застановданєм і обезображуванєм документів після початкових позрних успіхів викличеть ся тільки глибоке огірчене, недовіре й нові труднощі, а спрагненям мира народам принесеть ся не в страшне розчароване. Ми бажаємо явної праці для мира, без двозначности заганувань, щоб дійні перешкоди для мира ясно виплили на верх і щоб усі народи могли взяти ся за усуненє їх. Чи правительство не думає, що воно, граючи ся з ідеєю самоозначеня, віддаляє народи від мира? Чи правительство хоче трактувати се питанє ясно й о твердо, без заганувань і перекручувань, чи хоче воно дійсно і внутрі і поверх дати гарантії для повного переведеня права самоозначеня народів?

З приводу сього запиту пише „N. Fr. Presse“: „Найліпшою відповідю на нього було би стодісне дослівного тексту російської ноти.“

Свята правда! Тоді того запиту взагалі не було би.

Переговори в справі завішеня оружя

Ромунські війська прилучають ся до переговорів. (ТКБ). Відень, 5. грудня 1917.

Урядово сгодують: Переговори в області війск полевого маршала князя Леопольда Баварського йдуть далі. Начальний командант російських і ромунських війск, які стоять між Дністром і Чорним Морем, звернув ся вчора по полудни до генерала полковника архика. Іозефа і полевого маршала Макенсена в предложенєм вийти в порозумнє в справі завішеня оружя. Наші вожди відповіли прихильно. Депутати удали ся до місця переговорів.

Державна Рада.

Телеграма п. н. Кореспонденціаного Бюро.

В дальшій тягу дискусії над угодовим предложенєм заявив п. Тусар, що Чехи домагають ся сего, про що говорив цісар в престольній промові, а саме бажають бути панями в своїй хаті.

Міністер фінансів Віммер підносить за слуги австро угорського Банку.

П. Лукасевич заявив, що хоча спільність господарської області в будучности є дуже пожадана, то все таки належить закинути Угорщині, що не видержали проби приязни. Як приєри наводять бесідник справу апропові, спосіб трактуваня виселенця, який називає мелодійським, поступованє мадярських війск супроти українського населеня в Галичині та Буковині, ставованє Угорщини в справі воє-

них відшкодовань, причім обговорює положеня Українців на Угорщині, де гнет в часі війни ще більше зміг ся.

Президент міністрів др Зайдлер у відповіді на питання, поставлені в часі дискусії заявив, що нема умови з угорським правительством що до реченя, в якім мають знова вийти в житє ца на збіжжє, се може доперва тої стати ся, коли заотребованє буде зовсім забезпеченє. Президент міністрів просить в імени комісії прийняти продовженє і констатує, що при дефінітивнім подажденю угоди парламент буде мати спримогу прийняти або відкинути угоду.

П. Стапінський вказує на велику скількість телеграм, які приходять до посла в Галичині з жалобами на спосіб переведеня реквізцій. В своїй бесіді вказав бесідник на се, що хлопча забирають ся все, так що не тільки по містах але й по селах планує нужа. Бесідник домагаєть ся підвиженя максимальних цін за збіжжє, вказує на те, що на Угорщині та в скупованих краях платить ся збіжжє виші ціни чим в Австрії.

Домагаєть ся від правительства заряджень проти замінної торгівлі й за визначенєм відно скількості нафти селянам та звертає увагу, що терпеливість хліборобів в Галичині має свою границі, коли правительство при ррквизіціях буде так дальше поступати то хлібороби будуть самі боронити ся.

Генеральний бесідник Гайлінгер домагаєть ся, щоб наблизили поживи на Угорщині признано Австрії, щоб карта приділу на особу була там така як в Австрії та щоб утворено спільну власть в справах живилєня.

Тому, що голосованє визначено на 6 год. вечером, заповідє президент перерзу засіданя, передтим відчитав ще п'ятьма, які одержав: Головна команда армії подає до вдова: „По чотиритижневих тяжких боротьбах в горах, протягом яких забивно неприятели в падолісті понад 11 000 офіцерів й жовнів, забрано воєнну добычу. Група війск бар. Конрада. Мимо строгої зимы та завязтого опорю неприятели відняла знов сфензиву на височині Семи-Горах. По докладім приготованю, дивізії 4 армії вирушили 4 грудня до наступу на гори Молетто й мимо розлучливої оборони здобули Монте Банделетте Монте Бондоскарп, Монте Ніелльо та Монте Мелетто. Нині перед полуднем забрано ворогові Монте Зема. Боротьба ведесть ся дальше. Вчєра і нині полонено над 9000 людей, між тим 2 бригадирів, здобуто над 40 гармат, багато машинних крісів, метавок айн і гранатів та иншого воєнного збряддя. О скільки звісно, наші втрати завдяки спідданю артилерії є малі. Арц, генерал піхоти.“

Палата прийняла оплесками заяву президента.

Відтак промовляв міністер рільництва Сільва Тарука, почм відчитано внесенє та інерпляції. Президент звертає увагу палати, що є ще кілька нагих справ до погодженя, тому відбудуть ся імовірно ще в тім році два засіданя. Реченєць слідуючого засіданя буде письменно оголошений.

В австрійській делегації

Меншість і більшість.

На першім засіданю австрійської делегації 3. с. м. німецькі делегати й пос. М. Василько у спільнім висловилы довіре до мирової політики гр. Черніна. З окремим внесенєм в сій справі виступили Поляки, які своє довіре гр. Чернінові висловляють під умовою, що він постараеть ся о відбудованє Польщі. Німецьке внесенє має 34 підписи, польське 5, отже разом 39 делегатів на 60 заявило довіре до мирової політики гр. Черніна. З сього німецька прєса вносить, що гр. Чернін має в австрійській делегації запевненю більшість.

Участь народів монархії в мирових переговорах.

На тім самім засіданю делегати Станек, Корощєч і Петрушевич поставили внесенє: Делегация рішить, щоб міністер заграничних справ предложив Короні бажанє делегації, щоб через правительство зарядити в обох парламентах безпоровочно вибір заступників усіх в обох полонних монархії заступленых народів до участи в мирових переговорах, а саме відповідно до вислідів останного сенсу населеня: 12 Німців, 10 Мадярів, 10 Чехів, 7 віддених Славян, 5 Поляків, 4 Українців, 3 Румунів і 1 Італійця. Се внесенє має бути відсланє до комісії для заграничних справ.

Німецька прєса нападає на се внесенє, вказуючи на те, що навіть правительство Леніна не вписало до мирових переговорів усіх народів Росії. Супроти сього зазначимо, що — як ми подали вже вчєра — українське правительство має бути заступленє на мировій конференції.

Дивно тільки, що та сама прєса не обурюєть ся на Поляків, які також роблять заходи у гр. Черніна, щоб до комісії, яка переговорює про завішенє оружя, належав офіцер Полік, та щоб Польща була також заступлена на мировім конгрєсі. Про сі заходи пєсвідомив п. Дашицький на засіданю польського кола 4. с. м.

В комісії для заграничних справ

В заграничній комісії австрійської делегації виголосив гр. Чернін те саме взрєсє, що в заграничній комісії угорської делегації.

Описля соц. дем. Еденбоген заінтерпелював міністра, чи правда, що делегації мають бути відложено з огляду на те, що міністер має бути занятий мировими переговорами. Міністер відповів, що кожій признати мусить, що він мусить бути при мирових переговорах. Мирові переговори ще не почали ся. На випадок, як би вони почали ся і міністер в тої причини не міг брати участь в засіданях делегації, се не рішенє, що станеть ся в делегаційноу сєсію.

Відложено делегаційноу сєсію?

Віденська прєса хотує поголоску, що делегації в сєсію має бути сього тижня відажена на неозначений час. Се значило би, що наступлять дуже важні випадки.

Сполучені Держави на воєнній стопі в Австро Угорщиною, Болгарію і Туреччиною,

ВАШИНГТОН. (ТКБ) Сенатори предложєно рішенє, яке заявив, що межі Сполученими Державами, Австро Угорщиною Болгарією й Туреччиною є всенній стан. Рішенє без розправи передано комісії заграничних справ.

Сибір рєпубликою.

КОПЕНГАГЕН (ТКБ) „Berlinske Tidende“ оголошує донесе-є дневника „Угро Росції“, яке потєражує, що Сибір проголосила себе независимую рєпубликою. В Омську утворило ся правительство під проводом Потіпіна. Всі часті Сибіри мали прилучити ся до нової рєублики. Також Кавказ має відлучити ся від Росії та утворити власне правительство. Президентом міністрів думають зробити бурмістра Баку, Буча.

НОВИНКИ

Львів, 6 грудня 1917.

— На що іауть наші гроші На вчєрашнім засіданю л. в. вського ма істрату ухвалєно м. и. с. субвенцію в квоті 3000 К на будову „Польського Дому“ в Моравській Остраві.

— Концерт в чєсть Митрополита відбудеть ся в середу, дня 12. грудня в навечєр. св. Андрея в салі товариства Лисенка о год. 7:30 вечером, заходом комітету „Живого памятникя“ при участі мішаного хору „Львівського Б'яча“ і хору питомців духовної семинарії. В концерті воаєме участь солістка п. Ірена Туркевичічана, соліст скрипка п. Северин Сапрун, декламатор п. Стефан Венгринович і симфонічна оркєстра. Подібну програму оловістять комітет у найблизших днях. Карти вступу можна буде набувати від суботи, год 10. р'яно в „Союзніа Бязарі“. Весь дохід призначений на „Фонд ім. мир. Андр. Шелтицького“ для українських сиріт Ек. и. Митрополит повірї, що пошанує концерт своєю присутністю.

— Комітет оліки над молодію в таборі виселенця в Гімиді пошукує отсею дорогого кандидата на посаду настоятеля в приюті для учеників народної школи і семінар'яльних курсів. Зголосувати ся м'ють народні учители та акадєміки, що перебувають на виселєнцї. Платня вносить 70 к. місячно, харч, помещанє, віглю і опад. До поданя просить ся залучити curriculum vitae. Першенство мають кандидати, що займали ся вже вихованєм молоджи по бурсах. Рівнож пош шукує комітет кандидаток (кандидатів) для веденя діточого огородия (фреданки)

КОЖДИЙ ПЕРЕДПЛАТНИК „ДІЛА“

має нам внесок у своїх руках, тож просимо його виконати і враз в зачетом грошеним переіслати до

Ц. в. Австрійського військового фонду для вдів і сиріт у Львові, Словацького 16.

в таборі в Гімнді. Платня після умови. Зголошення на собі посиди просить ся безпроводочно слати на адресу: Е. Смерчанський, Gmünd, Bartenlager N. Oe.

Закупно кенні для дітників. „Сільський Господар“ комуникує: Рекриптом в дня 30. па долиста с. р. ч. 17 246. повідомляє ц і к. Команда рілляничих експозитур ц. к. Намісництва в Кракові, що військової коні і на дальше продавати будеть ся рілляникам виключно в дорозі ліцитації. До ліцитації сих ставати можуть тільки рілляники, які потребують коний для власного господарства. Виключені є всі по ередники спекуланти. Управленне стави до ліцитації набувають рілляники на підставі посвідки, яку видають виключно дотичні ц. к. старства, зглядно ц к. рілляничі експозитурн. Закупно приватних коний в вільній сумі є рівно обмежене лише на рілляників. Щоби охоронити оборот приватних коний переа шкідливо для рілляничих спекуланта негвісних торговців коний, висше наведеній рескрипт установляє, що при закупні приватних коний, в вільній сумі чи то прямо у годівельника на місци, чи на торзі вичагасть ся окремої повідки головної рілляничої корпорації (для українських рілляників посвідки „Сільського Господаря“) що даний господар набуває коні виключно для власного господарства, пошкодваного війною а не для спекуляції.

позичці се найбільша льокація капіталу. Варавді корисно і в інших толариятах забезпечується та найкорисніші умови забезпечення має тільки ц. к. австрійський військовий фонд вдів і сиріт. Всякі інформації уділює Товариство в Кракові Бюро для Східної Галичини (Віздля воєнних забезпечені) у Львові, ул. Словацького 16. 314 В 1-5

Др Захвр Тичун, адвокатський кандидат, рядовик УСС, помер в Станіславові дня 1. грудня с. р. в 34 році жити. Покійний був діяльним членом радикальної партії; редагував якийсь час „Громадський Голос“ і власним накладом видав кілька брошурок різного змісту. В р. 1915 вступив до УСС, а по році воєнних трудів полав в нервову недугу, яка перервала нитку життя, позного труду для суспільного добра. Вертаючи зі Львова до Станіславова вискочив з поїзду так нещасливо, що наслідком поточення і обрвання ніг помер по коротких муках в шпиталі. Покійний лише по собі відячі спомини у всіх, що знали його добре серце. Земля, який служив вірно, буде йому легкою!

о. Никола Казацюк, гр. кат. адміністратор помер по тяжкій і довгій недугі в Клячіві великим, повіт Печеніжин, 24. вересня 1916 р. в 28. році жити. Похорони відбули ся дня 29. серпня в Мишині, на рідній землиці, що було передсмертним бажанім покійника. — В. Я. п.

На Кубані.

(Ф. К.) В „Uprі Россіи“ пише В Севський: Дон і Кубань—брат і сестра. Старші в козацькій сім'ї.

Дон давно славив ся батьком для всіх воляних дитин, з давня давня був захистом для московських вояків.

На Кубані значно пізніше осіли потомки запорожських козаків — чорноморські козаки. Однак козаки з покоління, відозрілі, що тягнуть до Січі Запорожської навіть у двадцятім столітті. Ще не так давно в столиці війська кубанського Катеринодарі жандармському волковникови приснив ся страшній сон, що в управі Чорноморсько Кубанської залізничі шось не добре і що один з членів управи мріє про гетьманську булаву. Пробудив ся, видав прикази ревизій — і Чорноморсько Кубанську залізничу проголошено як таку, що гроанть привернути Січ.

Слідчий виділ пішов на зустріч охранным виділові і скромним залізничникам з козацькими іменами покликали до слідчого виділу, сфотографували їх для альбому злочинців, зробили дактильоскопічні знімки й антропометричні поміри. Одним словом, підняли всі кроки проти предмету привернення Запорожської Січі.

Похорани Кубанії охранныків, дивують і нинішню Росію. Вони якось прогледіли в історії останній літ кубанських козацтво і тепер зі широко розплющеними очами прислухують ся до голосу Катеринодару.

Донці були більшом у петроградській оці. Петроград посилав на Дон атаманів з іменованія, одного гірше другого.

А на Кубані, хоч і генерали Бабичі, хоч і генерали Кіяшки—наказні отамани, а все таки свої Кубанці. На рідний край матіри іноді й ками мають згляд. Не завсідні з сокирою.

І Кубань жила незамічена, ридила жито і пшеницю, славилась за житницею Росії і процвітала й благоденствувала.

Там сідь народних шкіл розвита широко, там давно й глибоко пустили коріні кооперація. Кубанці жили багатше й свободнійше, як Донці.

Живуть на Кубані потомки Тараса Бульби, Сагайчаного, Хмельницького й інших добрих знайомих з Гоголя й історії України. Культурні, грамотні, цікаві, з хазарською хитрністю, люди з головою на карку.

Нова офензива в Італії.

ЗВІДОМЛЕНЕ Ц. І. Н. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ в 5. грудня.

На височині Семи Громад війська полевого маршалка Конрада здобули кілька становищ на горбах.

Вечером: На Італійськїм фронті успішні боротьби на захід від Бренги.

ЗВІДОМЛЕНЕ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ в 5. грудня.

ЗАХІДНИЙ ГЕРЕН ВІЙНИ. На Фоситі у Фландрії в многих місцях значна гарматна діяльність.

Між Інші і Бурльон був пополуудни огонь значно скріплений. Ворожі наступи на південь від Моєувге не вдали ся. Відтинки англійських розвів під Marcoing і дальше на південь очинено з верота. На південь від Сан Кантен скріплена гарматна і мінова боротьба.

Група війск баварського наступника престолай кн. Альбрехта: В богах влітанках значна обонільна стежна діяльність довела до нагальних рукопанних боротьб.

На македонськїм фронті відперто сильнійші аерожі відділи, які посунули ся аперед на західнім березі озера Оаріда і на півнісхід від озера Дебран.

О П О В І С Т К И.

П'ятниця, 7. грудня 1917
Нова греко-кат.: Катерина муч.— римо-кат.: Амброзія.

З'яв'я три: греко-кат.: Клімента і Пет.— римо-кат.: Н. З. Пр. Д

Український Народний Театр Т-ва „Бесіди“ у Львові під управою Н. Рубчанової, Салі Т-ва ім. Лисенка при вул. Шашкевича ч. 5.

В суботу, дня 7. грудня 1917: „Чорноморці, народна опера на 3 дії Старницького, музика М. Лисенка.

В неділю дня 9. грудня 1917: „Катерина“ опера на 3 дії Аркаса.

Білеті раніше набути можна в „Народній Торговлі“, в день представлення при касі від год. 5. п. п. Початок о год. 7. вечером. 2-2

Загальні збори Товариства „Академічна Поміч“ в суботу 8. грудня с. р. о год. 4.30 го полудни. *Б 3-3

Дня 14 грудня с. р. о год. 8. рано в церкві парозіяльній в Жовкві відправить ся заупокійне богослуженне за душу бл. п. Якова Сенькова, офіцера и. і к 95 полку піхоти, помершого в дорозі поворотній в неволі російської в дни 5 червня 1917 в Самарі в Росії, і там же похороненого, на котре приятелів і знайомих помершого запрошує родина.

„Союз Українок“ устроює дня 18 с. м. в великій салі Музичного Інститута вечір св. Николая для дорослих при ласкавій співучасті Дружини Театральної і Музичної Стрілецької. Програму подасть ся пізнійше.

В Червлянках коло Городка Ягайлонського заповідженої ліцитації коний на 9 грудня не буде, як нас телеграфічно повідомлено. 497 1-1

Товариство взаїного кредиту „ДНІСТЕР“

у Львові ул. Руська ч. 20. Тел.ф. 783.

засноване при Товаристві взаїмних забезпеченн „Дністер“ в р. 1865 на підставі закона о сторушених з р. 1873.

Одвічальність членів обмежена до подвійної вастоти уділу.

Цілю Товариства в уділкванні кредиту своїм членам рілляникам забезпечуванн в „Дністер“ від більшє літ.

Відсотки від вкладов 3%, процент без поручення рентного податку.

В К Л А Д К И
прймає і виплачує Каса Товариства в урядових годинах від 8 до 2. в полудни.
Кonto Почтової Штандції 15.527.
Жарче кonto в А стро-угорськїм Банку.
Щідничі Вкладки К 5,37.4.0
Власні м'яток 68, 81
Уділені долівки 4, 33,601
Канцелярїї Товариства отворені перед полуднем.

купуйте і замовляйте КАЛЕНДАРЕЦЬ „РУСАЛКА“ на 1917 рік.

Ціна 40 сот. (з пивес 45 сот.)
(16 шт. К 4, 25 шт. К 9, 5 шт. К 0, ако оплатно).
В ирській оправі ви востє = 1.20
Замовлення приймає і виставляє на одержанню гроших А ОНПШ. Львів, Надацька 4.

3713 13-25

Обв'язчене в воєнній позичці лежить в тім, що підписчик замість готівки забезпечує собі на випадок дожити або родичі на випадок вчаснійшої смерті облигації воєнної позички. Ся форма виділки воєнної позички для підписчика найкориснійша через те, що підписчик за малу щорічну премію м. же забезпечити собі високу суму в облігційх воєнної позички і для держави найвигіднійша вона через те, що як найширші круги населення за малу щорічну премію можуть брати участь в підли узяно високої суми воєнної позички. Таким чином забезпечене в воєнній

За малий гріш

можна

забезпечити будучність свою і своєї родини, а заразом причинити їй до скорого, побідного закінчення війни через забезпечення на случай смерті і дожиття в VII. воєнній позиції

В Ц. К. австрійськiм військовiм фондi для вдiв i сирiт

у Львовi, ул. Словацького 16, партер.

Обезпечити ся може кождий мушчина або жiнка, військовий або цивiльний в вiцi вiд лiт 15 до 60 на протяг 9 до 20 лiт.

До висоти **5000 К.** без лiкарських оглядин.

Обезпечене виконує на основi умови з ц. к. Фондом ц. к. уприв. Товариство обезпечень австр. „ФЕНІКС“ у Вiднi.

Уоїх пономень удiляє радо i безплатно Бюро ц. к. Фонду для вдiв i сирiт (Вiддiл обезпечень) у Львовi, Словацького 16.

393 27-45

ОГОЛОШЕННЯ.

ТЮТЮН годi добути, а курити хоче ся, тому поручаю знаменитий „Ezalt“ так званий „Табакон“, пробний пакет вoштув 50 сот. Виключне заступство у перфумерiї
496 1-10

ФЕДЕРА
Українець. фельдфебель, лiт 26 маю, тому поручаю знаменитий „Ezalt“ так званий „Табакон“, пробний пакет вoштув 50 сот. Виключне заступство у перфумерiї
496 1-10

ПАННУ до БЮРА

приймає 492 1-2

„КАРПАТІЯ“

Товариство взаїмних обезпечень на житє i ренту. Платя після умови. Зголошення письменi в вiдсиамка салдоцв слати на адресу Дирекцiї Тов. Львів, Руська 18

-Переробляє капелюхи-

також «утряні

М. ТОПОЛЬНИЦЬКА

Львів, вул. Коперника ч. 1.
(над антикою Миколаша). 1-10

Замовлення з провинції приймає i скоро виконує!

Обезпечене на житє i смерть в VII-мiй австр. воєнній позиції приймає i удiляє інформації Д-р Станислав Ольшевський, гiри. інж. Львів, Коперника 1.
(1) 491 1-0

Надзвичайні Загальні Збори

ТОВАРИСТВА „СИРІТСЬКИЙ ЗАХИСТ“ в Перемишлi

вiдбудуть ся в п'ятницю 14. грудня с. р. о 5. евенг. о 6. год. вечером, в комнатах „Української Весели“. На денний порядок: 1. Ре-візія Вiддiлу. 2. Вибiр нового Вiддiлу. 3. З'ява статута товариства. 4. Внесення. 474 1-1

Надзвичайні Загальні Збори

членiв Сокола III у Львовi вiдбудуть ся в недiлю дня 9. грудня с. р. о год. 3 по пол., в салi народної школи ім. Бориса Грiлченка, вул. Герцезька ч. 95 партер. — На порядку нарад: 1) Зiгi Старшин на час вiд 1914 до 1917 2) Вибiр Старшини 3) Внесення i нарати. — За Старшини: Л. Добрянський, голова. 431 1-1

Філія Краєвого Товариства Господарського „Сільський Господар“ в Ужові

прошує 495 1-2
урядника до провадження канцелярiї прiвноi поради. Платя після умови. Зголошення слати до Фiлiї.
Нагурський Іван о Н. Тасович
голова секретар

Яловець до кадженя

вiльгограм 5 кор. 50 сот. продає Обшiр двірський Глинсько коло Жовки. 490 1-1

Вiдтяти i пiслати на теперiшню адресу Українського Вiддiлу тов. „ЯКОР“: Львів, вул. Сикстуска ч. 43 б.

Рiч оснований товариства

Загальне майно з кiнцем 1916 234 мiл. кор.

Товариство обез **ЯКОР** печень житя i ренту
Вiдень I. Heher Markt 11. (Ankerhof)

Рiч оснований товариства 1858.

Виплачені обезпечення бiльшє яє пiз мiлiарда кор.

офірус завдяки своему довголiтньому iстнованню i великій своїй мастковій сiдi i нагоди VII. державної воєнної позички своїм членам i найширшим народним масам свої воєнно-позичковi обезпечення „НА ЯЛИНКУ“ зобов'язуючи ся вiдповiдно до висоти прайвiй вручити обезпеченню пiз 12 або 16 лiтiх, а в разi його скорошi смертi свiйчас його родинi умовлене обезпеченє хочби його смерть наступила на вiднi. у дiюбю або через самоубийство.

Обезпечити монна	Вiд 500 до 5000 монрон	Премiя	вiд кождих 1000 К обезпечення	Найдешевше	Нема
Кожду здорову особу до 55. р. житя	без лiкарських оглядин	При 12-лiтнiм обезпеченню лише	рiчно пiрiвно 1/2-рiчно мiсячно	оказує-не жибiя!	воєнного
навіть дiти	повише 5000 К треба вже	При 16	61 К 33-50, 17-20, 61-	на ур дiна, хрестиня,	додатну!
Повише 55 лiт треба лiкарських оглядин	ликарських оглядин.	а через потрученє в користь обезпеченого	46 К 23-50, 12-4-10	иена», на наораву	иї
Вiднi може обезпечити		вiдсоткiв (арт. 7, усл. обезп.)	всего 57 вгладно 37 К рiчно	або вiно.	ствiплених
навіть тих, що в поли або полонi!					оплат!

ВНЕСОК на воєнно-позичкове обезпеченє в 12- (16) лiтним реченцєм *).

Чи є виповнювати!	Не виповнювати!	3. Чи яких ратах має бути премія сплачувана? Чи річних, пiрiчних, 1/2-рiчних, мiсячних?	В _____ ратах по К _____
Премія: К _____	Грамота ч. _____	4. В якiх службовiх вiдношенню до вiйска остає обезпечення?	
Вiдомiстi на всi питання чiтко i докладно.		5. а) Чи має тов. обезпеченє вiдвинуло вже коли цiлювано або частявнесенє на обезпеченє, коли де i яке Товариство?	а) _____
1. а) Імє i назвиско обезпеченої особи (Що до жiнок також їх родовє назвиско);	а) _____	б) Чи є в тов. Якор вже яке Ваше обезпеченє без лiкарських оглядин?	б) _____
б) Чи вiдане? занате?	б) _____	в) Чи обезпечення є тепер вдороний?	а) _____
в) Дати уродженя:	в) уродж. в _____ дня	б) Чи терпять або терпiв назя у забуду слабiсть або уло-вiстiя ниу, коли, як догто?	б) _____
г) Мiсце вiдмiщення: (Точнз адреса)	г) Мiсцевiсть _____	в) Хто є домашним лiкарем?	в) _____
2. На яку суму має вичата обезпеченє:	К _____	7. Кому має ся пiслати грамоту обезпеченя?	

*). Щоб товариство знало чи обезпечений бажає бути обезпеченим через 12 чи через 16 лiт належить перечеркнути небажане.
_____ дня 1917. Вплачено рiвночасно через _____ Імє: _____ Назвиско: _____

За особи, ко рi самостiйно не можуть зобов'язувати ся, мусить бути внесок пiдписаний через їх правного заступника. _____ Підпис обезпечуючого.